

Tehničke propozicije za pripremu rukopisa za objavljivanje

1. Uslovi za objavljivanje

Za objavljivanje u elektronskom zborniku radova sa Četvrtog međunarodnog interdisciplinarnog skupa mladih istraživača društvenih i humanističkih nauka *Konteksti* prilažu se isključivo originalni radovi koji nisu već objavljeni ili ponuđeni za objavljivanje u nekoj drugoj publikaciji. **Neophodno je da rad bude ispravan u pogledu pravopisa, gramatike i stila kao i da bude lektorisan.**

2. Recenziranje

Radovi koji nisu adekvatno pripremljeni neće se recenzirati. Na osnovu recenzija redakcija će doneti odluku o sledećem koraku (korekcija, objavljivanje ili odbijanje) i o tome obavestiti autora putem imejla. Ukoliko rad iz oblasti psihologije bude prihvaćen za objavljivanje, od autora se, po potrebi, može tražiti da podnese i datoteku sa „sirovim” ili transformisanim podacima na kojima je izvršena celokupna statistička analiza.

3. Predaja rada

Rukopise treba dostaviti tako što ćete ih postaviti (upload) u .doc ili .docx formatu na stranici Skupa: <http://konteksti.ff.uns.ac.rs/index.php/sr/prijava/predaja-radova>, najkasnije **do 1. februara 2018. godine.**

4. Tehničko uređenje rada

a) **obim:** dužina do jednog autorskog tabaka (do 30 000 znakova uključujući reference i priloge);

b) **font:** Times New Roman, druge fontove upotrebljene u tekstu poslati kao poseban fajl;

c) **format:** A4; sve margine: 2,54 cm; pasusi su uvučeni 1,5 cm u odnosu na osnovni tekst;

d) **veličina slova:** ime i prezime autora, naslov rada, osnovni tekst, naslovi poglavlja i podnaslovi – 12 pt; naziv i sedište fakulteta na kojem autor studira, rezime, ključne reči, podnožne napomene (fusnote), izvori, prilozi, literatura – 10 pt; primeri – 11 pt;

e) **razmak između redova:** 1,5;

f) **jezik rada:** srpski (ekavska ili ijekavska varijanta) ili jedan od jezika koji se izučavaju na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu (engleski, francuski, hrvatski, italijanski, mađarski, makedonski, nemački, rumunski, rusinski, ruski, slovački, slovenački, španski);

g) **pismo:** radovi na srpskom jeziku mogu biti napisani ćirilicom ili latinicom.

5. Obavezni elementi rada

a) u gornjem levom uglu **ime i prezime autora** i, u sledećem redu, **naziv i sedište fakulteta** na kojem autor studira;

b) **naslov rada**, ispod imena autora (centriran, kapitalnim pismom);

Primer:

Ивана Антонић*

(Филозофски факултет, Нови Сад)

СИНТАКСА И СЕМАНТИКА НОМИНАТИВА**

c) **imejl adresa** (prvog) **autora** koja se daje u podbelešci koja je zvezdicom vezana za prezime autora;

d) **ime i zvanje mentora**, **naziv i broj projekta**, odnosno **naziv programa** u okviru kojeg je članak nastao, kao i **naziv institucije** koja je finansirala projekat ili program; navodi se u posebnoj podbelešci koja je dvema zvezdicama vezana za naslov rada.

Primeri:

** Ovaj rad je rađen u okviru doktorskih studija Jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu na predmetu Istorijska sintaksa srpskog jezika, pod mentorstvom prof. dr Slobodana Pavlovića.

** Rad je nastao u okviru projekta *Dijalektološka istraživanja srpskog jezičkog prostora* (178020), koji finansira Ministarstvo prosvete, nauke i tehnološkog razvoja Republike Srbije.

e) pre osnovnog teksta rada, ispod naslova rada, **rezime** na engleskom jeziku, pri tom bez oznake *Abstract* (od 100 do 250 reči, leva margina uvučena 1,5 cm u odnosu na osnovni tekst, tj. jednako uvučena kao prvi pasus osnovnog teksta) i **ključne reči** na engleskom jeziku, s oznakom *Keywords:* (do 10 reči; leva margina uvučena 1,5 cm u odnosu na osnovni tekst); u rezimeu treba jezgrovito predstaviti problem, cilj, metodologiju i rezultate naučnog istraživanja;

Primer:

This paper examines Mihailo Petrović's metaphor theory in the light of contemporary cognitive theories, consequently concluding that he not only anticipated a new linguistic research pathway, but also offered answers to some crucial questions on the nature of conceptual metaphor.

Keywords: Mihailo Petrović Alas, conceptual metaphor, cognitive linguistics, linguistic historiography.

f) tehnički uređen **osnovni tekst** koji sadrži naslove poglavlja (u „rečeničnoj” formi, tj. sa velikim početnim slovom, boldovane i centrirane) i podnaslove (u „rečeničnoj” formi, kurziv; prvi podnaslovi su boldovani i ne uvlače se, tj. nalaze se na marginama, a njima podređeni naslovi uvučeni su u tekst 1,5 cm);

Primer:

Metod

Uzorak ispitanika i procedura

Uzorak varijabli

Instrumenti

Rezultati

Aktivizam u traženju novog zaposlenja

Model faktora aktivizma u ponovnom zapošljavanju

Testiranje mernih modela. Pre testiranja punog strukturnog modela bilo je neophodno izvršiti evaluaciju mernih modela po primenjenim instrumentima.

Testiranje punog strukturnog modela. Puni strukturni model sadrži relacije kognitivne procene šansi za ponovno zaposlenje, generalno psiho-fizičko zdravlje nezaposlene osobe, centralnost rada, procenu težine finansijskih teškoća, fleksibilnost u ponovnom zapošljavanju, nivo obrazovanja i nivo aktivizma u traženju novog posla.

g) **literatura** (naslov centriran, kapitalno pismo); navodi se samo ona na koju se autor pozivao u radu i to na način predstavljen u odeljku 12.

6. Izvori

Izvori (naslov centriran, kapitalno pismo) iz kojih je građa ekscerpirana navode se pre literature na isti način kao i literatura.

7. Tabele i grafikoni

Treba da budu sačinjeni u Word ili nekom sa njim kompatibilnom formatu. Tabele i grafikone iz statističkih paketa treba prebaciti u Word. Isti podaci ne mogu se prezentovati i tabelarno i grafički. Isti podaci dati u tabeli ili na grafikonu ne smeju se ponavljati i u tekstu, već se može samo pozvati na njih.

Svaka tabela treba da bude označena brojem, sa adekvatnim nazivom. Broj tabele treba da bude napisan običnim slovima, a naziv tabele treba da bude dat u sledećem redu, kurzivom. Broj i naziv tabele nalaze se iznad tabele. Tabele ne smeju da sadrže vertikalne linije. Redovi tabele ne treba da budu razdvojeni linijama, ali zaglavlje tabele mora da linijom bude odvojeno od podataka. Horizontalne linije dozvoljene su i u okviru samog zaglavlja ukoliko to doprinosi preglednosti tabele.

Korektan prikaz tabele:

Tabela 1

Obuhvat varijanse u prostoru upitnika EPQ

Komponenta	Inicijalno rešenje		
	Karakteristični koren	Procenat varijanse	Kumulativni procenat
1	3.76	37.65	37.65
2	1.45	14.50	52.16
3	.93	9.35	61.52

Vrednosti u tabelama treba da budu date u sredini kolone, sa decimalnim mestima pozicioniranim levim tabulatorom.

Nekorektan prikaz tabele:

Tabela 1.

Obuhvat varijanse

Komponenta	Inicijalno rešenje		
	Karakteristični koren	Procenat varijanse	Kumulativni procenat
1	3,76	37,65	37,65
2	1,45	14,50	52,16
3	,93	9,35	61,52

8. Slike

Slike treba slati u elektronskoj formi sa rezolucijom od najmanje 300 dpi. Ukoliko se koristi ilustracija iz štampanog izvora, nužno je pismeno odobrenje vlasnika autorskih prava. Naziv slike treba da bude prikazan ispod slike. Naziv slike daje se u formi koja se može ilustrovati primerom:

Slika 1. Švarcov model univerzalnih ljudskih vrednosti

9. Rezultati statističkih testova

Rezultati treba da budu dati u sledećem obliku: $F(1, 9) = 25.35, p < .001$ i slično za druge testove (npr. $\chi^2(5, N = 454) = 5.311, p > .10$ ili $t(452) = 2.06, p < .05$). Treba navoditi manji broj konvencionalnih nivoa p (.05, .01 ili .001). Ukoliko je broj teorijski manji od 0 (npr. α, r , opterećenja u faktorskoj analizi, p nivo i sl.), nula se ne stavlja ispred tačke. Po pravilu, nazivi statističkih testova i oznaka treba da budu napisani u kurzivu, sem ako je reč o grčkim simbolima koji se ne pišu u kurzivu.

U skladu sa srpskim pravopisom, decimalne brojeve koji se spominju u samom tekstu treba pisati sa zarezom. Uvažavajući statističke konvencije, decimalne brojeve koji su sastavni deo statističkih testova (npr. F test, t test, χ^2 itd.), kao i u tabelama, treba pisati sa tačkom. Ukoliko je rad na engleskom jeziku, koristiti samo tačke.

10. Citirane forme

a) Naslovi posebnih publikacija koje se pominju u radu navode se u kurzivu.

b) Citati se daju pod dvostrukim znacima navoda (u radu na srpskom „...”, u radovima na drugim jezicima u skladu s odgovarajućim pravopisom), a citati unutar citata pod jednostrukim znacima navoda (‘...’); poželjno je citiranje prema izvornom tekstu (originalu) uz zadržavanje izvorne grafije.

c) Kraći citati (2–3 reda) daju se unutar teksta, citati duži od 3 reda izdvajaju se iz osnovnog teksta (uvučeni), sa izvorom citata datim na kraju.

d) Za svaki citat duži od 350 znakova autor mora imati pismeno odobrenje vlasnika autorskih prava koje treba da priloži.

11. Citiranje referenci

Citiranje referenci integriše se u tekst na sledeći način:

a) upućivanje na studiju: (Polovina 1996);

b) upućivanje na određenu stranu studije:

- u radu na srpskom jeziku: (Polovina 1996: 25);

- u radu na engleskom jeziku: (Smith 2003: 102);

c) upućivanje na određeno izdanje iste studije: (Radovanović 2003³);

d) upućivanje na studije istog autora iz iste godine: (Bugarski 1986a; 1986b);

e) studije istog autora navode se hronološkim redom: (Halle 1959; 1962);

f) ako je iz konteksta jasno koji je autor citiran, u parentezi nije potrebno navoditi njegovo prezime.

Primer:

Milorad Radovanović (2003³) izdvaja tri opšta oblika funkcionalnog raslojavanja jezika: disciplinarno, situaciono i profesionalno.

g) upućivanje na studiju **dvaju autora**: (Jovanović i Petrović 2011);

*Ukoliko je u pitanju referenca na engleskom jeziku, umesto „i” navodi se „&”, npr. (Costa & McCrae 1992); u referencama na drugim jezicima koriste se odgovarajući ekvivalenti.

h) upućivanje na studiju koja ima **od 3 do 5 autora**: u prvom navodu pominju se imena svih, a u kasnijim navodima prezime prvog autora i skraćenica „et al.”; npr., na engleskom jeziku, prvi navod bi imao formu (Roberts, Bogg, Walton, Chernyshenko & Stark 2004), a

naredni (Roberts et al. 2004); na srpskom jeziku, prvi navod bi imao formu (Novović, Biro i Nedimović 2011), a naredni (Novović et al. 2011).

*Ukoliko dve studije iz iste godine imaju istog prvog autora, a ostali su različiti, treba navesti onoliko imena autora koliko je potrebno da bi se reference mogle jasno razlikovati u tekstu. Na primer, reference (Black, White, Brown & Green 1991) i (Black, Brown, White & Green, 1991) imaju istog prvog autora i istu godinu izdanja. U ovom slučaju, u tekstu bi se navodile kao (Black, White et al. 1991) i (Black, Brown et al. 1991).

Kada se autori nabrajaju u tekstu, ispred imena poslednjeg autora koristi se veznik „i” (npr. „Black, Brown i Red (1994) smatraju ...”). Pri navođenju reference na engleskom jeziku u zagradi ispred imena poslednjeg autora koristi se znak „&” (npr. Black, Brown & Red 1994).

i) upućivanje na studiju koja ima **šest ili više autora** – u tekstu se navodi samo ime prvog i „et al.”;

j) ako se upućuje na **više studija različitih autora**, podatke o svakom sledećem odvojiti tačkom i zarezom, npr. (From 2003; Nastović 2008); studije se navode takođe hronološkim redom;

k) **rukopisi** se citiraju prema folijaciji [obeležavanje listova na kojima se određeni tekst nalazi] (npr. f. 2a–3b), a ne prema paginaciji, izuzev u slučajevima kada je rukopis paginiran; u parentezi se navodi prezime ili (ukoliko autor nema prezime) ime autora teksta, vreme nastanka rukopisa i folijacija, npr. (Peja, XVI v., f. 142/9).

*Ukoliko autor nije poznat, italikom se navodi prva reč ili prve dve reči naslova rukopisa. U slučaju da rukopis nema naslov, autor ga daje.

l) u radovima na srpskom jeziku **imena stranih autora** u parentezi navode se u originalnoj grafiji, a van parenteze se transkribuju: npr. Svicer (Sweetser 1990), ali (Sweetser 1990); u radovima na drugim jezicima u oba slučaja ostaje izvorna grafija.

12. Spisak referenci

U spisku literature navode se samo reference na koje se autor pozvao u radu. U tekstovima pisanim ćirilicom najpre se navode (prema azbučnom redu prezimena autora) radovi objavljeni na ćirilici, a zatim (prema abecednom redu prezimena autora) radovi objavljeni na latinici; u tekstovima pisanim latinicom redosled je obrnut.

Ukoliko rad sadrži nekoliko referenci čiji je prvi autor isti, najpre se navode radovi u kojima je taj autor jedini autor, po rastućem redosledu godina izdanja, a potom se navode radovi u odnosu na azbučni, odnosno abecedni red prvog slova prezimena drugog autora (ukoliko ima

koautore). Svi radovi osim prvog uvučeni su za 1,5 cm upotrebom tzv. „visećeg” (hanging) paragrafa.

U radovima na srpskom jeziku reference zadržavaju originalnu grafiju, dok se u radovima na drugim jezicima reference na ćirilici mogu presloviti latinicom.

Literatura se navodi na sledeći način:

a) knjiga:

Primer:

Pantić, D. (1990). *Promene vrednosnih orijentacija mladih u Srbiji*. Beograd: Institut društvenih nauka.

*Naslovi knjiga na engleskom jeziku pišu se u „rečeničnom” formatu, takođe u kurzivu. Ukoliko naziv knjige ima podnaslov, on može počinjati velikim slovom.

b) zbornik u celini:

Primer:

Biro, M., Smederevac, S. i Novović, Z. (Ur.) (2010). *Procena psiholoških i psihopatoloških fenomena*. Beograd: Centar za primenjenu psihologiju.

c) poglavlje u knjizi ili zborniku:

Primer:

Day, R. L. (1988). Measuring preferences. In R. Ferber (Ed.), *Handbook of marketing research* (pp. 112-189). New York: McGraw-Hill.

*Naslovi stranih knjiga i zbornika treba da budu dati u „rečeničnoj formi”, sa početnim velikim slovom i ostalim malim. Ukoliko rad ima podnaslov, on se od naslova odvaja dvema tačkama, i počinje velikim slovom. Ukoliko zbornik ima samo jednog urednika, umesto Eds. navodi se Ed. U domaćim referencama ovog tipa, strana skraćena Ed. ili Eds. treba da glasi „Ur.”, a „In” – „U”.

d) članak u časopisu:

Primer:

Tenjović, L. i Smederevac, S. (2011). Mala reforma u statističkoj analizi podataka. *Primenjena psihologija*, 4, 317–333.

Dweck, C. S., & John, A. T. (1986). Motivational processes affecting learning. *American Psychologist*, 41, 1040–1048.

*Naslovi članaka pišu se u „rečeničnom” formatu, u kom je samo prvo početno slovo veliko. Naslovi časopisa na engleskom jeziku pišu se tako da početna slova svih reči, izuzev veznika, budu velika. Nakon prezimena autora, uvek se stavlja zarez, kao i nakon inicijala (ukoliko ima više inicijala imena, zarez se stavlja nakon svih inicijala zajedno, a ne nakon svakog posebno). U domaćim referencama, znak „&” treba zameniti veznikom „i”. Kada se radovi na srpskom jeziku paginiraju, između brojeva se piše primaknuta crta, tj. crta bez belina (–), a ne crtica (-), npr. 220–250. Ukoliko se sve sveske jednog broja časopisa paginiraju sukcesivno, **ne treba** navoditi broj sveske. Ukoliko se svaka sveska jednog broja časopisa paginira odvojeno, referenca treba da sadrži i broj sveske, pa izgleda ovako:

Dweck, C. S., & John, A. T. (1986). Motivational processes affecting learning. *American Psychologist*, 41(2), 26-37.

*Referenca rada objavljenog u časopisu koji se izdaje isključivo u elektronskoj formi ima iste elemente kao referenca rada iz štampanog časopisa, ali se nakon broja stranica navodi „Retrieved from” (za domaće reference „Preuzeto sa”) i web adresa:

Sillick, T. J., & Schutte, N. S. (2006). Emotional intelligence and self-esteem mediate between perceived early parental love and adult happiness. *E-Journal of Applied Psychology*, 2(2), 38-48. Retrieved from <http://ojs.lib.swin.edu.au/index.php/ejap>

e) veb dokument (navodi se ime autora, godina, naziv dokumenta (kurzivom), datum kada je sajt posećen i internet adresa sajta):

Degelman, D. (2000). *APA Style Essentials*. Retrieved May 18, 2000 from: <http://www.vanguard.edu/psychology/apa.pdf>

f) nepublikovani radovi (npr. rezimeji sa naučnog skupa, neobjavljene doktorske disertacije i sl., rukopisna građa) – ukoliko je takvo navođenje neophodno, treba navesti što potpunije podatke.

Smederevac, S. (2000). *Istraživanje faktorske strukture ličnosti na osnovu leksičkih opisa ličnosti u srpskom jeziku* (Nepublikovana doktorska disertacija). Filozofski fakultet, Univerzitet u Novom Sadu, Novi Sad.

*Rukopisna građa navodi se prema autoru rukopisa, a ukoliko autor rukopisa nije poznat, prema naslovu. Ukoliko rukopis nema naslov, naslov mu daje onaj koji o njemu piše. Sledeći element je vreme nastanka teksta, zatim mesto i naziv institucije u kojoj se rukopis nalazi, signatura i folijacija.

Primer:

Pesmarica Jovana Nikolića (1780–1783). Beograd: Arhiv SANU, sign. 8552/264/5, l. 3a–4b.

13. Prilozi

U prilogima (naslov centriran, kapitalno pismo) treba dati samo one opise materijala koji bi bili korisni čitaocima za razumevanje, evaluiranje ili ponavljanje istraživanja.

14. Fusnote

U podbeleškama, tj. fusnotama, koje se označavaju arapskim brojevima i uvlače 1,5 cm, daju se samo komentari autora (footnotes, a ne endnotes, argumentativne). Fusnote ne treba često koristiti. Izuzetak u pogledu načina označavanja fusnote i njenog sadržaja jesu prve dve.

15. Skraćenice

Skraćenice treba izbegavati, osim izrazito uobičajenih. Skraćenice koje su navedene u tabelama i slikama treba da budu objašnjene. Objašnjenje (legenda) se daje ispod tabele ili slike.

Srećan rad!

Organizacioni odbor Četvrtog međunarodnog interdisciplinarnog skupa mladih naučnika
društvenih i humanističkih nauka *Konteksti*